

דף נז.

עין משפט א.

אה"ע סימן פו סעיף ג

ז. אבדה הכתובה או^ה מחלה לו, צריך לכתוב לה אחרת^י בעיקר הכתובה, דאסור לשהות איתה אפי' שעה אחת בלי כתובה.

ח. במקום שאין מגרשין אשה^ז בע"כ, כגון אחרי חדר"ג או מכח מנהג הגה: או שבועה, היה מקום להקל^ח בלא כתיבת הכתובה אלא שאין המנהג כן.

חור"מ סימן תכד סעיף י

י. יא. האשה שחבלה בבעלה אם היה לה תוספת כתובה או נכסי מלוג

ה. מרמי בר חמא דף נ"ו ע"ב. ובמחלה לו בעינן שתכתוב לו התקבלתי כתובתי, כך כתב המרדכי, דכל זמן שהיא תחתיו יכולה לומר לו משחקת בך. אך הר"מ בפ"ו מה' אישות פסק דאינה צריכה קנין למחילתה ולא עדים כשאר המוחלין, כ"כ בח"מ, ומדינא דעת הר"מ והשו"ע דלא מהני מחילה זו אף בכתבה לו, חוץ מבשעת גירושין דמהני מחילה בלא קנין כמבואר בסי' ק"ה.

וכתב הב"ש דמה שלא מועיל מחילה שלא בשעת גירושין היינו בעיקר הכתובה, אבל בתוספת מהני מחילה עיין בב"ש ס"ק י'.

ו. ודוקא במחלה אבל באבדה צריך לכתוב כל הסכום כמו שהיה בראשונה כ"כ בח"מ, והב"ש כתב במחלה שיכתוב לה אחרת, דהיינו ק' דבעולה היא, ומ"מ מנוסח שטר המחילה בסעיף ו' לא משמע כן כ"כ הב"ש, ואולי מה שלא משמע כן הוא משום דלהר"מ והשו"ע לא מהני כלל מחילה, ומקיימה וא"כ יש לה ר', ואפי' דמהני המחילה על הזמן הראשון כלפי השעבוד, כמו שכתב בשי למורא דאסור לשהות את אשתו אפי' שעה בלי כתובה. דקימ"ל כר"מ בגזירותיו בכתובות נ"ז ע"ב.

ז. או מאנס אשה בתולה דאין לה כתובה כלל, כמבואר בשו"ע סי' קע"ז סעיף ג' ובפ"ת שם, והרמ"א דימה דין זה למאנס את הבתולה דמן התורה לא יכול לשלח כל ימיו, אך הב"ש והח"מ העירו דשאני איסור דאורייתא מאיסור דרבנן שזה מכח חרם, ע"ש, וגם המ"ל בפ' י' מה' אישות הלכה י' הביא ראייה מהר"ן דלא כהרמ"א, וא"כ אף במקום חדר"ג ואבדה יש לכתוב כתובה שניה.

ח. ואפי' באבדה המנהג גם אחרי חדר"ג לכתוב שניה וכנ"ל.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

או צ"ב מחייבים אותה למכור לבעלה בטובת הנאה וגובה ממנה אם רוצה הבעל^ט, ואם רצה לגרשה^י ולגבות ממנה הכל גובה, ואם לא היה לה אינה יכולה למכור לו עיקר כתובתה שאסור לאדם לשהות את אשתו שעה אחת בלא כתובה, אלא אם רצה הבעל כותב עליה שטר בדמי החבלה או מגרשה ונוטל מכתובתה הראוי לו.

והגה: ואם החבלה כפי כתובתה ממש הרי מוכרת כתובתה לבעלה ומשלמת לבעלה דמי החבלה, ולא חיישינן שמא תהיה קלה בעיניו^כ להוציאה שהרי אם ירצה יוכל לגרשה ולגבות בחבלתו.

עין משפט ב.ד. אה"ע סימן נו סעיף א

א. המארס את האשה אחרי שעברו עליה י"ב חודש מבגרותה, נותנים לה ל' יום מיום שתבעה לנישואין לפרנס עצמה, וה"ה באיש שתבעה אותו נותנים לו ל' יום.

עין משפט ג. אה"ע סימן נו סעיף ב

ב. כשם שנותנין זמן לאשה משתבעה הבעל לפרנס את עצמה, כך נותנין זמן לאיש לפרנס את עצמו משתבעה האשה אותו; וכמה זמן נותנין, כמו שנותנין לה, אם י"ב חדש י"ב חדש, ואם שלשים יום שלשים יום.

ט. שם בב"ק פ"ט ע"ב.

י. היינו מדינא דגמ' שיכול לגרשה בע"כ אבל אחרי חדר"ג או גם לאלה שאין להם חדר"ג אם יש מנהג או מכח השבועה שאינו יכול לגרשה בע"כ, אינו יכול ודאי ג"כ כאן לגרשה בע"כ כדי שיגבה דמי חבלתו.

כ. שאף אם לא תמכור לו הרי לא ימנע מלגרשה בגלל חיוב הכתובה שהרי חייבת לו סכום הכתובה נגד החבלה, לא כן אם הכתובה מרובה מסכום החבלה אין אומרים שתמכור לו עיקר הכתובה בטובת הנאה דאילמלא המכר לא היה מוציאה כיון שכתובתה מרובה מהחבלה. סמ"ע ס"ק י"ט.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ה.

אה"ע סימן נו סעיף ג

ג. הגיע הזמן ולא נשא אותה, חייב במזונותיה אע"פ שלא כנס, אם לא שעיכבו אונס, כגון חלה תוך הזמן.

דף נז:

עין משפט ב.

אה"ע סימן נו סעיף ד

ד. המאירס את בתו קטנה, ותבעה הבעל לנשואין, בין היא בין אביה יכולין לעכב שלא תנשא עד שתגדיל ותעשה נערה, ואם רצה לכנוס, כונס, ואין ראוי לעשות

עין משפט ג.

אה"ע סימן לו סעיף ח

ה. מצוה שלא לקדש את בתו הקטנה עד שתגדל ותאמר בפלוני אני רוצה^ל, והרמ"א כתב שבזה"ז שאנו בגלות נוהגים היתר מכמה טעמים.

עין משפט ד.ה.

אה"ע סימן נו סעיף א

א. המאירס את האשה אחרי שעברו עליה י"ב חודש מבגרותה, נותנים לה ל' יום מיום שתבעה לנישואין לפרנס עצמה, וה"ה באיש שתבעה אותו נותנים לו ל' יום.

עין משפט ז.ז.

חז"מ סימן רלב סעיף י

י. הקונה עבד או שפחה ומצא בהם מומים שאין מבטלין אותם ממלאכתם אינו יכול לחזור^מ אם לא שמצא בו שחין רע או חולי

ל. מרב יהודה שם בגמ'. והיינו אף באומר לה צאי וקבלי קידושייך, בזה יש מצוה שלא לעשות כן, אבל בלי צאי ישנו איסור ג"כ, כ"כ בח"מ.

מ. מקידושין י"א וכמ"ד אין סמפון בעבדים.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שמתיש כוחו או נכפה או משועמם הרי זה מום שמבטלו ממלאכתו וחוזר, וה"ה נמצא בו צרעת והדומה שנפשו של אדם נגעל מהם ונמצא שאינו מתעסק לו במלאכת האכילה והשתיה, או נמצא לסטים מזויין הרי זה מום המאבד כולו שהמלך תופסו והורגו.

אבל נמצא גנב או גונב נפשות או בורח תמיד וזולל וסובא אינו חוזר שכל העבדים בחזקת שיש בהם כל הרעות האלה אלא אם פירש. וי"א דגונב נפשות הוי כמוכתר למלכות אבל משחק בקוביא^א לא הוי מום.

ג. ולא דוקא משחק בקוביא אלא כל הנ"ל שהוזכרו בשו"ע וחולקים הי"א רק בגונב נפשות. סמ"ע ס"ק כ"ב.